

JOHANNIS FREIND

A D

Celeberrimum Virum,

RICARDUM MEAD,
M. D.

D E

Quibusdam *Variolarum* generibus

EPISTOLA.

Oratio Anniversaria

I N

Theatro COLLEGIi Regalis
MEDICORUM LONDIN.

HABITA,

Ex HARVÆI instituto,

In eorum commemorationem

Qui sua in hoc COLLEGIUM
beneficentia claruerunt.

Die xviii OCTOBRIIS, Anno 1720.

L O N D I N I:

Impensis J. BOWYER, ad Insignæ Rosæ in
Vico dicto Pater-Noster-Row, 1727.

JOHN NIS FREIND

CE A

REAR DUMMEAD

10

216

EPISTOLA.

Oliver A. Johnson

MI 1

THEATRO COLLEGE REGENTS
MEDICORUM LONDIN.

ATLANTA

EXHIBIT A R V A H zE

In certain circumstances

MUSEUM COLLEGIUM

bonheur et de la gloire.

THE NEW YORK PUBLIC LIBRARY
ASTOR LENOX TILDEN FOUNDATION
1009 FIFTH AVENUE
NEW YORK, N. Y. 10017

—

W. D. I. M. O. A.

Impresso J. B. & W. A. Schmitt, 1887

RICARDO MEAD, M.D.

JOHANNES FREIND,

S. P. D.

UM ex insperato mihi abunde otii suppeteret, & animus esset in his etiam rerum angustiiis a nimia Sollicitudine liber, videbar mihi hoc quicquid est vacui temporis haud melius conterere posse, quam si consueta recolerem studia, & pauca iis, quæ pridem a me de *Morbis acutioribus* animadversa sunt, attexerem.

A 2

Et

Et id quidem libentius facio, postquam perceperam ex eleganti illo, quem nuperrime dono ad nos misit Cl. *Helvetius*, de *Variolis* libello, gravissimum hunc Scriptorem, vel nostris in mendendo vestigiis, vel eadem saltem nobiscum via instituisse. Etenim opus illud lectitavi aviditate cum majore dicam an voluptate: Ita diligenter varia multumq; inter se diversa *Variolarum* genera persecutus est Vir & doctrina & experientia Medica instructissimus, ita sapienter omnem curandi rationem tradidit, ut quamplurima, in quibus hactenus fere cæteri defecerunt, hic unus feliciter suppleverit. Sed ne hic quidem omnia ita exposuit, quin Tibi, Vir Amicissime, quasi fato quodam reservari videatur id provinciæ, ut, quod in manibus jamdudum esse scio, plenum nobis aliquando des absolutumq; de *Variolarum omnium* natura atq; discrepantia commentarium.

HÆC

HÆC adeo ad te potissimum, non tam instituti præoccupandi Tui quam provocandi gratia, perscribo: satis quippe habiturus unam aut alteram Historiam strictim attigisse, locum hunc Tibi integrum relinquam.

DISCRETUM genus, uti periculo vacuum esse, ita quoddam quasi novendiale opus, quod ipsa per se natura sine medicinæ auxilio expletura sit, pleriq; tradiderunt. Id autem haud raro longe secus esse, & experientia testatur & monuit *Helvetius*; qui hanc etiam intra speciem *malignitatis* notas subesse advertit, febremq; assidue inhærescere pro maligni humoris temperie diversam. Et hujusmodi quidem ille *Variolas* luculenter satis explicavit^a: sunt tamen & *interstinctæ*, quæ utcunq; notis ab eo descriptis careant, salutem in discrimen ultimum adducunt.

^a 201, &c.

REM liceat exemplis firmare. Puerulus paulo plusquam undecennis correptus est *Variolis* ita benignis quidem, ut is, cum in tota cute vix quadragenæ pustulæ exstiterint, lecti impatiens in cubiculo luderet quotidie atq; obambulare. Nulla prorsus intercessit molestia, donec *nono* demum die pro more exarescerent papulæ. Tum ex improvise febris vehemens excanduit: ita ut tum primum accersitus eum & nervorum distentionibus exceptum, & lethargo etiam laborantem invenerim. Uti ex *Variolarum* reliquiis, sive frigore sive quo alio casu in sanguinem resorptis, morbum hunc esse inductum arbitrabar, ita *Evacuantibus* præcipue & *Vesicatoriis* curandi viam ingressus sum. *Septimum* adeo post diem, licet non sine difficultate summa, Febris, quæq; ad illam accesserant mala, penitus abacta. Neq; tamen is tragiæ finis: propius quippe aliud novum

novum malum, nec opinato exortum. Siquidem Nervi ita resoluti sunt, ut universi artus a Lumbis usq; ad pedum digitos motum omnem amiserint. Neque eum ex hoc luctuoso casu aut ætas ipsa pullulascens, aut medicinæ ulla vis, nisi post experimentum semestrem, expedivit. Humani scilicet corporis ea est infirmitas, ut aliquando etiam levissima labe contactum, vel errore vel incuria, maximis sit periculis opportunum: quare ille demum in morborum scientia se plurimum profecisse sciat, qui ne minima quidem contempsit.

SED & in hoc *interstincto* genere, & multiplex pustularum varietas, & magna morbi dissimilitudo reperitur; ubi nonnunquam & *Febris*, non minus ac in *Confluentibus*, intenditur, & periculum æque minatur. Eam quidem,

dem, quæ, docente *Helvetio*^b, ad *Tertianæ* normam accedit, & certo circuitu invalescit, in *discretis* nondum observavi. Est vero, ubi ad pus, uti oporteat, maturandum naturæ robur haud sufficit: tantumq; abest, ut *quarto* demum exacto die, papulæ colorem floridum, hoc est naturalem, induant, & humore denso atque concocto, qualis *puri* competit, extumescant, ut nihil præter laticem quendam pallidum, prætenuem, & pelluentem contineant: unde & hoc genus nuncupatur *Crystallinum*. Quod non modo ad *Confluentes* Variolas, ut vult *Helvetius*^c, sed ad *discretas* etiam aliquando pertinet. Est etiam ubi præ morbi, uti reor, cruditate, ne laticis quidem hujusce tantillum in cuticulam exudat: elewantur solummodo, Vesicarum aut folliculorum similes, pelliculæ rotundæ,

^b 202, &c.

^c 208.

concavæ, vacuæ, molles; licet aliquando in solidius quid & corneolum indurescant. Cum hoc idem a rei similitudine nomen plantis quibusdam indiderint Scriptores *Herbarii*, quidni hæc *Variolarum* Species haud perperam a nobis dici possit *Siliquosa*. Est & aliud genus, de *Discretis* loquor, in quo neq; pustulis aut lymphæ ulla illabitur, aut vacui quid spatii intermeat: quippe tubercula quædam protrudit natura, extra cutim utiq; extantia atq; prominentia, sed quæ duritate (uti alias ^d indicavi) ad *Verrucas* similima accedant. Hæ fere a *quarto* die ad extremum usq; morbi decursum eandem faciem eandemq; figuram immobiles tuentur. Malum hoc cum sit haud adeo vulgare, exemplo pariter insigni illustrabo.

d *Epist. de Purgant.* 58.

VIR confirmata jam ætate atq;
 matura, ægrescere sibi visus est, quasi
 ex suscepto frigore laboraret. Glandulæ, *Salivariæ* præsertim, obstructæ :
 alboris ardorisq; vices alternæ & re-
 pentinæ : artubus, & maxime capiti
 dolor, isq; acutissimus, inhærescens.
 Temporum pulsatio, auriumq; tinni-
 tus accessit. Ad hæc, quod vulgo in
 sinistrum omen nec injuria fortasse ac-
 cipitur, animus formidine hanc ipsam
 ob causam perterritus. Sed *Evacuan-*
tibus tempestive adhibitis (in quo qui-
 dem fere totius, quæ deinde secutura
 est, curationis cardo vertitur) melior
 rerum status; Variolæq; quæ jam quasi
 in procinctu stabant, satis leniter evo-
 catæ. Earum color, qualem esse de-
 cebat, vividus: copia, si numerum spe-
 ctes, ita non nimia, ut, cum distin-
 ctissimæ essent, perampla non in cæ-
 tero tantum corpore, sed etiam in ipsa
 facie intervalla relinquerent.

T E R-

TERTIUS, a quo eruperint, dies aliquid levamenti attulit: ita ut, cum cæteris malis, etiam capiti decesserit dolor.

QUARTO, omnes omnia bona dicere & salutem augurari: utpote ægroto, cum alia recte processerint, a multitudine ipsa parum periculi futurum. Neq; aliud esse debuit Medicorum, qui tum Experientissimi aderant, præsagium. Nam *Variolæ* pro dierum ratione expulsæ satis feliciter grandescere cœperunt; sed dormiendi nulla facultas: & vesperi sane res in deterius inclinata; siquidem mente sensim labascens, interdum aliena loquebatur. Eodem modo & *quintus* effluxit dies.

SEXTO, idem pustularum color, eadem moles: par mentis agitatio errorq;: nam licet ad vocum vultuumq; discrimina distinguenda satis acer fue-

rit, deliranti subinde nulla garriendi
 satietas. Oculi vitrei, scintillantes, &
 orbe perpetuo volutati; eorum vasa san-
 guine admodum tumescentia. Som-
 nus, illud laborum omnium & soli-
 citudinum perfugium, prorsus aberat.
 Neque ideo in pulsu motus ille in-
 compositus, quem tanta Vigiliarum ob-
 stinatio facile induxerit. Quin ex tem-
 perie corporis judicanti, Febris vixdum
 inesse deprehensa.

Nox proxima magnis in molestiis
 acta. Alia atq; alia aut obversata ocu-
 lis, aut vanas exterrito ostentavere spe-
 cies: ita ut eum jam non intra verba
 desipere, sed furere omnino & bacchari
 diceres. Adeo neq; escæ, neq; potui,
 nedum Medicinæ locus fuit.

SEPTIMO itaque, pustularum idem
 tenor. Sed neq; illæ, neq; vacuitates
 interpositæ ullo modo turgescabant. Pu-
 ris

ris ne gutta quidem apparuit. *Verrucas* plane agnosceres, alias sessiles, alias eminentes. Neque eas morbus provectior vel minima quidem ex parte mutabat. Pulsus satis valens, & ad normam quam quis crederet adductior. *Petechiarum*, ut interdum solet, germinatio nulla: nullus Salivæ cursus, quem & in *Discretis* (secus ac vulgo traditur) ubi confertiores fuerint, aliquoties notavi: nulla ultra mediocritatem Urinæ fluxio. Ea quidem per integrum mali curriculum limpida, tenuis, inturbida; *Phreniticorum* scilicet propria. Adhibita sunt *Vesicantia*; *Clysteres* injecti: affixæ *Cucurbitulæ*: Sanguis demum ex *Jugulari* vena detractus. Siquidem in hoc ancipiti casu, Venæ aperiendæ præciditur omnis deliberatio: neque enim in pustulis, quod retrocedat, materiæ quicquam. Pari modo ac in *Morbillis*, ubi *Pulmonum* inflammatio suborta sit, dum defloruerint

erint papulae, frustra expectamus : quippe primo quoque arrepto tempore & quicumque is fuerit dies, si mederi volumus, Vena fidenter secanda. Is quidem expeditissimus *Revellendi* modus : quamque caeteris, etiam iis quae in *Pedibus* fiunt, praecelleat *Jugularium* sectio, ubi cerebrum afficitur jampri- dem satis ^e ostendi.

HÆC ultima quidem auxilii via, ad quietem est magis compositus : sic, ut astantibus obsequens, quicquid oblatum est assumeret. Sed nondum ulla mentis constantia : nec aut ineptire, aut susurrare, aut etiam clamare desitum. Ita ad ultimum perstabat inanis illa loquendi profluentia. Accessit & hoc in fortunii, quod *Soporiferis* ut- cunque insubsidium vocatis, somnum, uti *Phreniticis* omnibus praecipue neces- sarium, ita perdifficilem esse sentiremus.

^e Comment. Epidem. 31, &c.

Vix enim ad horam unam aut alteram in *octonum* usque diem dormitum. Variolarum color etiamnum vividus: neque pallefcere inceptum, donec fere ad extrema ventum fuerit. His adeo aliisque medendi rationibus frustra adhibitis, cum *triduum* inter tremores & deliria egisset, Febricula magis quam febre occupatus, *decimo* demum post extrusas Variolas die, interiit.

A P E R T O capite, cerebri vasa ita extra modum undiquaque sanguine referta ac cumulata intumuerant, ut brevi certe periculum fuisset, ne rumperentur illa & dissilirent. Et quidem rumpi sæpissime, ubi atrocitas morbi Caput præ cæteris corripuerit, docet Cadaverum Sectio.

J A M D U D U M advertis, Vir scientissime, quam bene promiserit Species Variolarum exterior: nam sub initio
&

& morbi materia modica subesse, & in signis nihil nisi salutare videbatur. Sed intus quam contumax atque indomita fuerit mali vis, fidem fecit infelix exitus. Ita vel in *discretis* cavebit Medicus, ne nimia sui fiducia, ob id ipsum quia sint *Discretæ*, periculum abesse pronuntiet: cum sit etiam hoc in genere, quod summum ejus acumen exerceat, & Medendi facultatem, quantumcunque ille tenuerit, sæpius illudat. Quod ad has quas recensui species attinget, me sic intelligi volo, non de pustulis quibusdam *Discreto* generi hinc inde enormiter interjectis, sed ubi eæ universæ per cutim undecunque effusæ eandem formam induant, eundemque tenorem conservent, mihi sermonem fuisse. Cum hæc inquam semel fuerit pustularum conditio, sive eæ *Crystallinæ* sint, sive *Siliquosæ*, sive etiam *Verrucosæ*, morbus rarissime, quantum ego experiundo didici, periculo vacat. Tuum
erit,

erit, quo maxime Artis auxilio Natura jam fracta atque impotens sic erigi possit, ut ægro ex his angustiis evadendi pateat via, explicare. Quippe siqui præjudicata opinione hanc vel illam medendi viam perpetuo esse tenendum putant, næ ii maximo sunt in errore. Oportet enim varium sequi curandi genus: modo *Cardiacis*, mitioribus saltem, insistere; modo ea ipsa negligere: interdum *Evacuantibus* rem totam committere, interdum iis non nisi parcius uti. Prodest in aliis casibus somnum quocunque modo arcescere; in aliis, simillimis licet, hac medicina prorsus abstinere. Est ubi præcæteris ipsum *Variolarum* statum & tempora intueri convenit; est ubi id ipsum erit inutile. Siquidem frequenter his in rebus non modo ad *Pulsum*, (cujus quæ sit aliquando vis, ut alii nimis facile negligunt, alii licet ei tangendo insenuerint, ne intelligunt quidem)

C

dem) sed ad *Spiritum* maxime respicere debet peritus artifex; & inde potissimum opitulandi indicia optima arripere. Tu, qua es *Experientia*, hoc omne quicquid est sive difficultatis sive iudicii expedies: id enim a Tuis lucubrationibus jure videmur expectare, ut, quemadmodum cæteri item hanc Artis subtilitatem consequantur, efficias.

S E D ad argumentum revertor. Variolis inter initia, & sub ipso etiam incremento, signum commune, *Delirium*: idque per se parum fatale. Sed hic quoque advertis alium fuisse morbi cursum, neque, nisi *quarto* post pustulas exclusas die, *Phrenitin* accessisse. Eam quidem, ubi hoc tempore post Variolarum exitum supervenerit, tam mali ominis notam censeo, ut, qui hoc periculo conflictatus ad sanitatem pervenerit, fere neminem adhuc viderim. Hæ Species ab iis, quas *Discretarum* nomine

nomine adumbravit magis quam expressit Sydenhamus, quam longissime absint, vides. Ille fere non nisi benignissimas descripsit : in his, cum morbi forma dissimillima sit & temporum momenta multum diversa, alia itidem tenenda erit medendi ratio.

RESTAT & alia Species, *Confluentium* quidem ut plurimum comes, non tamen ita constanter propria, quin & *discretis* aliquando conveniat. Hæc *Variolarum* omnium longe teterrima : eam intelligo, in qua per corporis meatus, modo hos, modo illos, *Oris* puta, *Urinæ*, *Alvi*, &c. effluit dissolutus sanguis. Vidi mulierem, cui citra molestiam ullam repente & uno quasi impetu eruperint Variolæ, *distinctæ* illæ quidem, licet numero haud mediocri. Per *biduum* omnia pro voto cesserunt; pustulæ cum satis elevatæ, tum coloratæ & floridæ. Sed unius noctis spatio,

tio, eæ ipsæ cunctæ in lividas & pur-
 purascentes verterant, luctuosi nimirum
 exitus prænuntiæ. Nam subito per
Urinæ vias Sanguinis profluvio, brevi
 extincta est.

VIDI etiam, ubi & in *Cohærentium*
 genere, & corpore insuper robustissimo
 hoc exitiabile malum exstiterit. Ante
 eruptionem nihil singulare; commu-
 nia tantum Signa præcesserunt. Pro-
 trusis variolis, omnia quieta; neque
 quicquam ei condoluit. Pustulæ de-
 pressæ, sic tamen ut extra cutim *Vere-
 racarum* more, emerent. Puris ne
 vestigium quidem ullum. His autem
 aliæ hinc & inde interpositæ papulæ,
 tum *Crystallinae*, tum *Siliquosæ*. Sed ea-
 dem prorsus pustularum facies ad octo
 usq; dies constitit. Arqui nec tantil-
 lum febriculæ accessit. *Secundo* die,
 Sanguinem ore expuit, dolore omni &
 Tussi vacuus. Et hunc quidem jugi-
 ter

ter cursum tenuit Sanguis, ut singulis diebus libra ad minimum profluxerit. Ille interim, ut suæ omnino mentis fuit, ita integer sibi viribus videbatur. Sanguis semel atque iterum detractus: & adhibita illa, quæ, *Arabum* propria, ex *Astringentibus* atque *Acidis* constat, quæq; huic generi maxime convenit, medendi ratio nequicquam. *Octavo* quippe, alvus multam cruoris demisit: unde æger sensim collapsus, animam placide expiravit.

At omnium in hoc genere, quibus interfui, notabilem imprimis minimeq; vulgarem casum sinas me Tibi paucis exponere. Mulier adulta jam ætate, cuique roboris multum suberat, ex morbo decubuit. Nam præterquam quod Febris aliquantulum incalesceret, is dorso infimo inhæsit dolor, quasi Serra circumsecaretur: qualem in ea morbi Specie, quæ a Medicis *Lumbago* dicitur,

dicitur, sentiunt *Rheumatici*. Neque
 per *triduum* de acerrimis hisce cruciati-
 bus quicquam remissum. Tandem præ-
 ter expectationem emicuerunt *Variolæ*,
 exiguæ, rutilantes, flammeæ; confertæ
 quidem, ita tamen fere paribus inter-
 missæ spatiis, ut inter se parum con-
 tingerent. Per *biduum* adeo pustularum
 in eodem statu permansio. *Tertio* au-
 tem, dolor omnis cum febre evanuit.
Quarto, pustulæ paulo magis ad livo-
 rem inclinatae: & tum vi multa, tum
 copia ingenti per Urinæ itinera erupit
 Sanguis; neq; malum hoc aut postri-
 die, aut die perendino compressum.
Sexto enim, cum jam prorsus exhausto
 Sanguine attererentur vires, unaquæq;
 prope (quantum oculis sequi licuit) pus-
 tula, tanquam acu punctim incisa, se-
 ultro dirupit: a qua veluti a *Centro* mi-
 nutissimi tractus, Sanguine interstincti,
Radiorum more, ducebantur. Itaque
 brevi mors, eaq; minime difficilis, sub-
 secuta est.

Id autem in hac Specie quasi perpetuum notavi, quod licet modo sine molestia omni, modo non sine angoribus maximis prodeant *Variolæ*, ultimos tamen dies, & Febre & dolore atque alienatione mentis omni liberos omnino extitisse. Sed heu! fallaces quietis induciæ, & inanis nostra omnis contentio! neque enim quisquam, quæcunque per medendum experimenta agerentur, quantum mihi saltem videre contigit, hujusce morbi difficultates elucatus est.

SE D de acerbis hisce casibus plus satis. Vereor enim, ne non tam Epistolam, quam libellum ad te mitti credas. Id autem unice volui, ut Tibi non nimium festinanti hos quasi quosdam stimulos admoverem. Multa habes de omni Variolarum genere, multa de earum vario cursu domi exarata; plura de optima curandi via ex tuo proprio

prio penu potes adjicere: quæ adeo cum ab aliis fere adhuc intacta fuerint, ut eademum elucubrata atque perfecta nobis aliquando impertias, haud frustra de Te pollicemur. Vale, Vir Amicissime; & scias hoc mihi nunquam eripere posse Fortunam, ut, quibuscunque in locis fuero, eam quam debeo, memoriam Tui conservem.

Mart. 30, 1723.

P. S.

Ego scribo hoc, cum permissione atq; etiam indulgentia Præfecti, in præsentia *Wardeni*: qui cum in Scribendo me non multum adjuvet, facit, quod tibi gratum fore reor, ne longior sim.

Oratio Anniverfaria

I N

Theatro COLLEGI I Regalis
MEDICORUM LONDIN.

HABITA,

Ex HARVÆ I instituto,

In eorum commemorationem

Qui fua in hoc COLLEGIUM
beneficentia claruerunt.

Die xviiij OCTOBRIſ, Anno 1720.

L O N D I N I :

Impenſis J. BOWYER, ad Inſignæ Roſæ.

Collegii Regalis Medicorum

PRÆSIDI CLARISSIMO,

SOCIISQUE ORNATISSIMIS,

Antecessorum munificentiam æmulantibus,

Hanc de Viris erga idem COLLEGIUM
beneficis Oratiunculam,

HARVÆI auspiciis institutam,

Suorum Hortatu COLLEGARUM juris
publici factam,

Ea qua par est Observantia,
D. D.

JOHANNES FREIND

1777

1777

PRÆFATIO

1777

1777

1777

1777

1777

1777

1777

1777

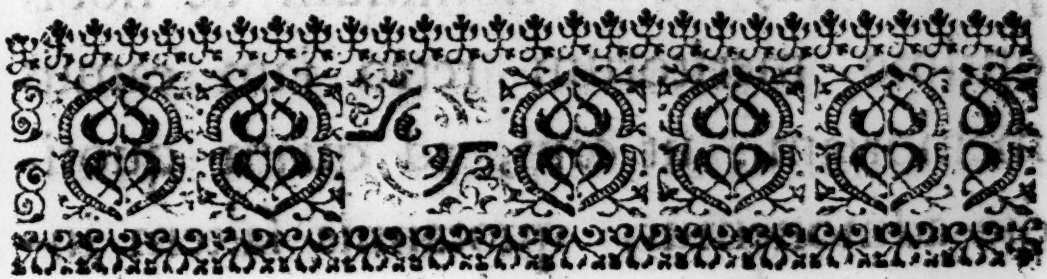
1777

1777

1777

1777

I de literis & Republica bene
mereri honestum fit & glo-
riosum, si etiam bene merita
laudibus prosequi haud illaudabile, utro-
que hoc nomine, mihi Vobisque, Socii
ornatissimi, se commendat hodiernus
dies, qui & Auditoribus præbeat lucu-
lentissima virtutum exempla, & uber-
rimum Oratori dicendi campum ape-
riat. Quod si in eo eximie fecerint
Græci Romanique, qui exequias civi-
um pace vel bello præstantium orato-
ria etiam commendatione honestabant:
sapienter certe & præclare cavit Vir Il-
lustrissimus, rerum gnarus posterisque prof-

prospiciens, ut in hominum de nobis optime meritorum retro jam eamus memoriam; ut eam, ad quam quotidie admonemur, quotannis saltem instauremus Panegyrim. Cujus quidem instituti ea est ratio atque consilium, ut majorum pulchre facta posteris omnibus, non tam animo & sermone recolenda sint, quam vita atque moribus experimenda; ita ut, qui hujusmodi laudationem ægre ferunt, videantur non modo, quod pusillum est, alienis meritis; sed, quod turpissimum est, communibus omnium commodis invidere. Qui enim nostræ eruditionis fructus in uberiores messes possit redundare, quam si in illorum, a quibus suum accepit semen, efflorescat præconia? quæ possunt animis nostris fortiora adhiberi ad præclare agendum incitamenta, quam ut ad illorum hominum, quorum auspiciis utimur, imagines intenti suspiciamus? Et si id sperare,

rare, ut eos passibus æquare, ad easdem cum iis famam dignitatemque possimus aliquando assurgere, fortasse hominis sit aut parum sani, aut haud parum arrogantis : verbis saltem prædicemus virtutes, quas minus licebit factis attingere ; & sequamur eos, quos etiam longo sequi intervallo haud erit inglorium.

IN hac autem tam solenni illustrium Antecessorum nostrorum commemoratione, unde rectius ordiar, quam ab eo, cui primo inter nostrates & Medicina ipsa & humaniores literæ suam debent originem ? Quem hæc virum spectent, sentio vobis in mentem prius venisse, quam magnum Clarissimi LINACRI nomen protulerim. Cujus sane ingenium, quasi nova quædam lux, ad patriam recreandam illustrandamque insperato exortum est : cujus eruditio varia & perpolita non tantum in subobsuro,

scuro, eo, quo vixit, seculo, non mo-
 do apud Populares suos, rudes tum sa-
 tis atq; indoctos, sed etiam in ætate li-
 teris florentissima, in cultissima omni-
 um gente conspicua enituiſſet. Ut enim
 erat indole ad omnes disciplinas aptissi-
 ma natus, ita nullum, quo posset in-
 fitam naturæ vim excolere & promo-
 vere, studium omisit. Quicquid artium
 suppeditare illi natale solum potuit, iis
 omnibus *Oxonii* instructus in *Italiam*,
 perenne illud politioris elegantiae domi-
 cilium, migravit; & cum optimis doc-
 tissimisque quibusque versatus, ex *Poli-
 tiano* facundiam, ex *Hermolao* Philoso-
 phiam, ex *Demetrio* Græcæ linguæ scien-
 tiam, ex *Laurentio Mediceo* summam
 urbanitatem, & quandam animi mag-
 nitudinem redux secum in patriam ad-
 vexit. Et cum plerique mortalium, pro
 humanæ imbecillitatis modulo, ad uni-
 us fere scientiæ scopum colliment; sum-
 mumque se, si eo pertigerint, non mo-
 do

do industriæ fructum, sed felicitatis etiam consecutos putent : angustis hisce limitibus parum contentus in immensum evagari spatium ardebat indefessus LINACRI animus ; avebat ille reconditam & multiplicem illam scientiarum materiam evolvere ; atque, uti nullis circumscriptum terminis erat ingenium, ita nec ullos diligentiae fines statuere. Quanto quamque utili Studio & Matheseos & Medicinæ fontes, ab illius ætatis hominibus fere interclusos & obferatos, aperuit, testentur *Proclus* & *Galenus*, uterque illius ope, *Latine* quidem, nec tamen minus pulchre locutus. Quam autem accurate penitusque Romanas Græcasque literas excusserat, in opere illo, de *Emendata Sermonis Structura*, diu multumque flagitato, ita demonstravit, ut etiam viris eruditissimis de suo lumine lumen accenderit. Quantum deniq; in Medicinæ scientia fuerit, & scriptis medicis & felicissima per

E hanc

hanc urbem artis ipsius exercitatione
abunde manifestum fecit, cum dignus
videretur, qui principum nostrorum &
animos optimis disciplinis informaret,
& sanitati simul tuendæ unus idemque
præesset.

AT Te ego, Vir Beatissime, neque
ob ingenii acumen, neque ob litera-
rum peritiam, neque ob medendi so-
lertiam tantopere suspicio, quantum ob
divinum illud consilium, quo eos, qui
una eademque studia secuti sunt, in u-
num itidem gregem & quasi familiam
convocari primus voluisti. Intellex-
isti probe, quid commune hoc Socie-
tatis vinculum, quid ordo, quid disci-
plina, quid hominum eandem artem
profitentium consortia atque consilia,
non modo ad Academicorum pariter ad
Medentium commoda, sed ad ipsius
Medicinæ cultum atque splendorem va-
leant. Neque enim si quem forte aut

natura

natura sua, aut quædam præstantis ingenii vis supra cæteros evexerit, ideo minus ad perficiendum Medicum magna derivanda sunt ex congressibus mutuis laborumque conjunctione præsidia. Itaque omnem illam gratiam, qua apud Curiam valebas, & sane plurimum valebas, non, ut plerumque fit, privatis utilitatibus, sed reipublicæ medicæ bono impendisti: neque satis habuisti tenellam hanc communitatem legibus optimis atque institutis roborare, nisi simul & Regio favore & Senatus autoritate communieris. Quantum scilicet debuerint suo *Theseo Athenæ*, quantum *Romulo suo Roma*, qui dissipatos incolas domiciliorum communione junxerunt; tantum Tibi Medicorum familia, ad vitam victumque communem a Te deducta, dedebit perpetuo, Tibique Conditori suo solennem hanc celebritatem grato quotannis animo instaurabit. Est enim omni prædicatione dignum hoc a Te

E 2

incept-

inceptum, a Te perfectum opus : nec tamen hic consilium Tuum passus es subsistere ; nec cum cæteris omnibus satisfeceris, Tibi ipsi satisfacere potuisti, nisi hoc, quod creasti, sodalitium aleres etiam atque foveres : quoque id melius tueri posses, Præsidis munus, etsi forsan gravissimæ provinciæ pertæsus, atque etiam ætate ipsa confectus, noluisti temere deponere ; ita ut id etiam ad Tuæ gloriæ cumulum accesserit, quod Tibi, communibus rebus ad extrema consulenti, idem fuerit Vitæ atq; Officii terminus. Cumque inter Tuos morari ultra haud liceret, cavisti, ut ii, quibus Te ipso diutius frui nefas erat, Tuis saltem Ædibus in omne ævum fruerentur. Institutum certe haud inauspicatum, ut illi, in quibus toties pro Rei medicæ bono consilia feliciter agitasti, in Medicum aliquando Collegium cederent parietes. Unde quidem, uti Tu probe divinaisti, tanta Virorum excel-

excellentium copia profluxit, ut Gymnasium hoc, non dicam cum *Italicarum* aliqua, sed cum Schola illa veteri *Coa* aut *Cnidia* merito videatur contendere.

E M U L T I S autem, qui huic loco & ornamento & præsidio fuerunt, quis proximum L I N A C R O honorem æquius poscit, quam is, qui illius vestigia per *Italas* Academias secutus, illius etiam memoriam ad suos reversus Monumento honestavit, Vir & natura admirabili, & eruditione eximia, & solertia haud vulgari, C A I U S ? Qui Collegii nostri vindex & propugnator acerrimus, nequid ejus honori deesset, insignia Gentilitia primus & excogitavit, & impetravit; Præsidis dignitati prospiciens, aptos ejus officio ritus atque ornamenta accommodavit. Neque enim fugit Virum experientissimum, in omni bene instituta Societate, utcunque legibus de
Guber-

Gubernandi jure cautum sit, externa tamen authoritatis decora nequaquam fore inania : neque quicquam ille, quo res nostræ adjuvari & honestari possent, leve aut exiguum arbitratus est. Fuit enim singulari in hoc domicilium studio atque amore affectus ; quod cum alias, tum hinc etiam liquet, quod, tametsi libros scripsit & multos & eruditos, nullos tamen scripserit vel distinctius, vel elegantius, vel, quod Annalium est longe maximum, candidius, quam quos magni muneris loco nobis reliquit, rerum nostrarum, per lustra fere quatuor gestarum, Commentarios.

ATQUE ea quidem fuit istorum temporum felicitas, ut paucorum sive invidia, sive pervicacia, sive ipsa animi egestas haudquaquam obstiterit, quin optimus quisque, honesta æmulatione incensus, in Collegii rebus amplifican-
dis

dis studium omne navaret. Præ cæteris emicuit CALDWALDI liberalitas : qui, cum uno eodemque die, quod alii fortasse nemini contigit, & sub examen vocatus, & simul admissus, & etiam ad Censorium munus evectus fuisset, hanc, quæ ei indulta est, gratiam pio animo retulit : Viroque prænobili LUMLEIO in honoris partem ascito, ut hæc intra mœnia res *Chirurgicæ* & explicari & excoli perpetuo queant, munificentia sua effecit. Sensit nimirum Vir in Medicina peritissimus artem nostram ita cum illa altera esse conjunctam, ut nemo medici munus pro dignitate exequi posset, nisi qui aliqua saltem ex parte attigerit Chirurgiam. Etenim si in vix ullo eruditionis genere rudem esse oporteat eum, qui mederi præ se fert, in hoc, quod ad provinciam suam proprius spectat, non mediocriter esse versatum, videbatur ei captum plane impudentissimum.

QUEM

QUEM ex hac Cathedra *Caldwaldia-*
na fructum perceperit res Medica, lo-
 quantur nostri Annales : vel potius unus
 instar omnium testis loquatur, immor-
 tale illud & Cathedræ istius & Colle-
 gii nostri ornamentum, HARVÆUS.
 HARVÆO munus hoc gnaviter obe-
 unti, omnique anni tempestate, idque
 iteratis vicibus, magnam auditorum fre-
 quentiam docenti, aditum aperuit non
 ad famam modo, sed ad Praxin etiam
 eximiam culter Anatomicus : neque ef-
 fecit egregia illa de *Generatione* meditatio,
 ut in investigando vitæ fomite, quam
 in eodem conservando felicior videretur.
 Naturæ intima penetralia rimatus, Cor-
 dis fabricam perpetuumque sanguinis re-
 cursum incredibili acumine primus non
 modo deprehendit, sed explicuit uber-
 rime, & demonstravit : opus sane &
 perfectum ingenio, & summa elabora-
 tum industria. In quo quidem, quod
 divinitus posuit, Medicinæ Practicæ fun-
 damento.

damento satis ostendit, utcunque fabricam ipsam exstruendi facultas posteris defuerit, Architecto non defuisse iudicium. Sed ut fere invidia premitur, quicquid eminet, quique omnibus antecellit, multos ut plurimum habet inimicos, fuerunt futes quidam homunculi, ignari perinde atque invidi, qui divinis illius laboribus obrectarent: quos quidem ille qua fuit animi constantia contemptui habuiffet, nifi amplius quid & enucleatius de iisdem rebus a fe dici poffe putaffet. Sed ubi mors hominum odia extinxerat, inventum hoc admirabile enituit pulchrius multo, atque omnium allexit fuffragia: nimirum quo longius diftat infignis aliqua virtus, tanto minus fulgore fuo urit, nec tamen debilius fpargit lumen.

AT parum fuit HARVÆO honorem Collegii Scriptis ampliaffe, nifi ædes ipfas locupletaret ornaretque; nifi Cœnaculum

naculum & Musæum conderet ; nisi
 Bibliothecam suo sumptu instrueret ; nisi
 demum exemplo plusquam *Attalico* &
 prope inaudito, ipse alacer pleno in so-
 dalium confessu, ut ut admodum Se-
 nex, cum adesset, sponte suo se exueret
 Patrimonio, ad nos ut pertineret illa,
 ipso vivente, hæreditas. Omitto mi-
 nora, instrumenta Chirurgica Professo-
 rum usibus destinata ; Convivium men-
 struis Censorum comitiis instructum : li-
 cet cum in beneficiis æstimandis id præci-
 pue attendi debeat, quo ea quisque ani-
 mo, studio atque voluntate fecerit, etiam
 levissima munuscula, utcunque parum
 habeant gloriæ atque splendoris, tamen
 neque gratia sua carent, neque digni-
 tate. Illud vero præterire nefas esse ar-
 bitror, Epulum hoc hodiernum, &
 nunc tandem, uti auguror, futurum,
 prout esse debuit, annuum, non mag-
 nifice magis, quam sapienter fuisse in-
 stitutum. Videre videor, qua vultus
 hilari-

hilaritate, qua animi lætitia munificentissimus ille senex suo interfuerit conviva convivio: quam fausta omnia de hoc sodalitie ominatus sit, cum senserit id, quod in omni Societate maxime valet, se esse consecutum, ut hac convictus Sermonumque liberalium jucunditate recreati, ad vitæ morumq; comitatem, ad concordiam atq; amicitiam traheremur. Hunc ipsum in finem, & fortasse etiam ut Epulo suo aliquid condimenti accederet, annuum & honestis præmiis ornatum Oratorem constituit, qui viro- rum de nobis nostrisque rebus optime merentium res gestas memoraret. Quorum enim hoc? nisi ut animi nostri eorum, qui in hoc nos curriculo præcessere, fama gloriaque accensi, ad omnem Scientiæ laudem, ad omnia humanitatis officia provocentur.

HUJUSCE viri, cui tanta debemus beneficia, præconiis immorari, & mihi

esset jucundum, & vobis forte non molestum. Sed de aliis, sic enim ille voluit, non est tacendum: quorum quidem tanta est copia, ut, cum omnes enumerare non possim, tum quos e multis seligere velim, omnino hæream. An in memoriam revocabo Eruditissimum GULSTONUM, sui in facultate Rhetorica *Aristotelis*, sui in Medica atque Anatomica *Galen*i æmulum? qui Medicæ artis promovendæ studio incitatus, beneficentia sua cavit, ut quotannis hoc in Theatro res duas ad medendi Scientiam maxime pertinentes, & Viscerum Structuram & Morborum signa edisceret juvenus Anatomica. An de CRONIO loquar? qui eadem vestigia infecutus, humanæ fabricæ Musculos, quorum usum magna cum sua laude ipse elegantissime explicuerat, hic non sine multo & Auditoris & Dissecatoris emolumento secandos curavit. An Virum nobilissimum DURNOVARIÆ

titulo

titulo insignem prædicabo? qui se huic
 Collegio lautissimamq; librorum supel-
 lectilem donavit: cujus exemplum tanti
 fuit, ut in Senatum hunc nostrum liben-
 ter jam cooptetur sanguis Patricius: ut Vir
 prænobilis, natalium splendore illustris, su-
 is virtutibus illustrior, non se inhonoratum
 reputet, si nostras tabulas sui nominis ho-
 nore dignatus sit. Benefaciendi genera se-
 cuti sunt alii alia: HAMÆUS fere in om-
 nibus inclaruit. Positumne est sub hasta,
 temporum iniquitate Collegium? sua id
 pecunia redimit HAMÆUS. Incendio
 ædes collapsæ sunt? novas surgere exem-
 plo suo jubet HAMÆUS. Ornamen-
 tis caret Cœnaculum? id continuo or-
 natissimum ut fiat, sumptus erogat
 HAMÆUS. Nosocomiorum ratio ha-
 benda est? iis ut nunquam defuturi sint
 Medici ex hoc vestro ordine peritissimi,
 ampla stipendia porrigit HAMÆUS.
 Quid mirum itaque, si, qui vivens nos
 modis omnibus coluit atque amplifica-
 vit,

vit, idem moriens prædiorum hæredes
reliquerit HAMÆUS?

N O B I S interim gratulari liceat, Col-
legæ ornatissimi, qui hac illustri Ante-
cessorum specie excitati, generosum quid
& magnificum intus ardescere sentimus,
qui quantulicunque simus, dum nostro
nos modulo metimur, cum tamen nos
tanquam illis propinquos atque affines
æstimamus, grandescere illico videmur,
& ad illorum quodammodo mensuram
paulatim assurgere. Nos non tam arro-
gantes nos ducimus, si magna sponde-
mus, quam degeneres, si nihil illorum
cura atque beneficentia, nihil illorum
cognitione dignum præstamus. Habent
quippe vim, cui haud facile obniti pos-
sumus, bonorum exempla; facilius vo-
lentes trahunt, si fuerint domestica: ea-
dem tamen nescio quomodo ab oculis
remota fortius, ac vehementius abri-
piunt.

V o s.

Vos itaque, Socii præstantissimi, ve-
 ternum illud, quod parietes hosce ni-
 mium diu occupaverat, erecti tandem
 aliquando excussistis : Vestrae vigilan-
 tiæ debetur, quod singulari fide ac pru-
 dentia administratum haud ultra jam
 fatiscat ærarium : quod novo splendore
 enitescant mœnia : quod reviviscat an-
 tiqus ille loci hujusce genius ; quod
 floreat disciplina, floreat literæ : quod
 ad examen subtilius revocentur inque me-
 lius refingantur Pharmaca : quod facul-
 tates vestras amplificandi jam primum
 aperiatur via : quod demum Authori-
 tas vestra, quæ, utcunq; rerum vestra-
 rum palmaria, fere elanguescere cœpe-
 rat, pondus suum denuo habeat atque
 momentum : ita ut, quantum Vos Ma-
 joribus vestris debetis, tantum vobis
 debituri sint posterī. Quin pergite,
 tali tamque munifico sub Præsīde, Viri
 eximii : quæque arti medicæ plurimum
 inservitura est, dignitatem vestram con-
 stanter

ſtanter defendite : *Apollineam* hanc *Medicinæ* arcem omni ſtudio tuemini ; & nova edite virtutis veſtræ ſpecimina, non ingrata futuris Oratoribus argumenta.

